

9η ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΣ
24/7-31/8/2004

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΛΕΣΒΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ

Η 9η ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Νά λοιπόν που πέρασε ακόμα ένας χρόνος, νά που μια ακόμα Έκθεση Κεραμικής στήθηκε από το Δήμο Μανταμάδου στο φιλόξενο χώρο της «Μηχανής τ' Αγιού».

Προσπαθώντας να στήσω τούτο το μικρό κείμενο για το πρόγραμμα της Έκθεσης έρχονται στο νου διάφορες ιδέες, σκέψεις και προτάσεις για όσα πρέπει να γίνουν, μπορούν να γίνουν με βάση την Έκθεση αυτή. Ποιες παράλληλες εκδηλώσεις θα μπορούσαν να πλαισιώσουν τα εκθέματα; πώς μπορεί να λειτουργήσει η Έκθεση και πέρα από τα εκθέματα των δημιουργών; Ωστόσο και πάλι επιστρέφω στην πραγματικότητα. Θα γίνουν κι αυτά και τ' άλλα όταν έλθει η ώρα τους, όταν ωριμάσουν τα πράγματα, όταν θα δημιουργηθεί η ανάγκη της ανανέωσης, όταν τεθεί το ερώτημα: «και τώρα τί κάνουμε;»

Όμως πρέπει να ομολογήσουμε δεν ήταν ασήμαντα όσα μέχρι τώρα έγιναν. Πέρασαν σχεδόν δέκα χρόνια που τα ζεστά καλοκαίρια του χωριού μας δροσίζονται από τα παραδοσιακά κμάρια και τα σύγχρονα κεραμικά της Έκθεσης. Και δεν είναι λίγο αυτό. Από τη μια δημοτική αρχή που είχε την ιδέα, η Έκθεση πέρασε στην άλλη δημοτική αρχή που την ενστερνίστηκε και την συνεχίζει με το ίδιο μεράκι και την ίδια καλαισθησία. Και δεν είναι λίγο αυτό, δηλαδή να υπάρχουν πράγματα που μας ενώνουν, πράγματα στα οποία αναγνωρίζουμε όλοι τις ίδιες αξίες και τα αγαπάμε το ίδιο...

Ποιος να το πίστευε πως τα ταπεινά κμάρια και τα ασήμαντα παγιαβέλια θα δημιουργούσαν τις συνθήκες και τη σύνθεση μιας παράδοσης, από την οποία ξεπήδησε η πραγματικότητα της Έκθεσης! Αραγε, πέρασε ποτέ από το μυαλό των παλαιών ποκαλάδων του χωριού μας όταν μοχθούσαν πάνω στον τροχό και στο καμίνι της σκληρής και ανθυγιεινής δουλειάς τους ότι έθεταν τις βάσεις μιας παρόμοιας εξέλιξης;

Όπως κάθε χρόνο σε μια γωνιά της Έκθεσης μέσα στα φύκια, ανάμεσα στην κουμινιά βλέπουμε ξαπλωμένα τα πλίνα σχήματα ενός μακρινού παρελθόντος. Ίσως να καμαρώνουν βλέποντας τη συνέχεια, παρατηρώντας τις δημιουργίες των διαδόχων τους που πέρασαν πια σε άλλες φόρμες, σε άλλα σχήματα, επιζητώντας τώρα πια να ικανοποιήσουν νέες ανάγκες, νέες αισθητικές. Τώρα το κρύο νερό έρχεται από το ψυγείο, τώρα η βρύση είναι μέσα στο σπίτι και τα κμάρια και τα λαγίγια πέρασαν στη σύνταξη. Μα γύρω, τριγύρω στα σπίτια μας ένα σωρό κεραμικά απλά είτε πολύχρωμα, καλόγουστα είτε κακόγουστα συντηρούν τη μνήμη ενός χωριού που δημιούργησε και αναδείχτηκε μέσα από τη λάσπη.

Ας χαρούμε λοιπόν και πάλι την Έκθεση Κεραμικής του Μανταμάδου. Στους γρήγορους ρυθμούς του καλοκαιριού, όταν όλα ξεφεύγουν από την ήρεμη δημιουργικότητα του χειμώνα, όταν όλοι τρέχουμε να προλάβουμε τις μέρες της άδειας που κυλούν μέσα από τα χέρια μας, η στάση στη «Μηχανή τ' Αγιού» αποτελεί μια στάση ανάσας, μια παύση τιμής στους παλιούς και νέους κεραμιστές. Και οι παύσεις στη μουσική, όταν τα όργανα και οι φωνές παίρνουν ανάσα, είναι μέρος της μουσικής...

Παναγιώτης Δ. Μικαλάρης
Ερευνητής - Ιστορικός
ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

9th PANLESVIAN CERAMICS EXHIBITION

Another year has gone by and once again the Ceramics Exhibition has been set up by the Municipality of Mandamados in the welcoming area of «Mihani t' Agiou» (Cultural Centre).

Trying to put the words together about the program of the Exhibition, various ideas, thoughts and suggestions come to mind about the things that have to be done based on this institution. What other events could take place apart from the creations of the ceramists? How could the exhibition run beyond their exhibits. And I come back to reality... These and many more will be done when the right time comes, when the need of renewing has come up, when the question: «What can be done now»? is put forward.

However, we must admit that what has been done so far is not of less importance. It's been over 10 years now that the traditional «kmaria» (water containers) and the modern ceramic items of the Exhibition, cool the hot summers of our village which is not at all little. From the previous town council, who had the idea, the Exhibition passed down to the following one who has embraced it and continues with the same zeal and good taste. And it's really important to have events like this that unite us and in which we all acknowledge the same values which we all cherish...

Who would believe that the humble pottery could ever set ground for a tradition through which this Exhibition was realized! I wonder if it had ever crossed the old ceramists' mind that while struggling over the wheel and the hot oven of hard and unhealthy work, to give shape to clay they would set the basis of such an evolution!

Every year, placed in a corner of the exhibition area, we see the clay formation that belong to a long past, lying among seaweed. They may be proud of the continuation of this tradition, watching the creations of their successors which now have new forms according to today's needs and trends. Now, we get cold water from the refrigerator, the tap is in the house and the ceramic water containers of the past have been retired. However, around our homes, a lot of pottery items - some plain or colourful, others in good taste or bad - preserve the memory of a village which has been distinguished through the creations of mud.

Let's all enjoy, one more, the Ceramics Exhibition of Mandamados. In the quick pace of summer, when everything gets out of control from the calm creativity of winter, when we all try to catch up with our summer holidays, which go by so quickly, a stop at the «Mihani t' Agiou» for some breath becomes a stop to honour the old and new ceramists. And even in music, when the instruments and voices rest, is part of the music too...

Panagiotis D. Mihailaris
Historian - Researcher
CENTRE OF NEOHELLENIC RESEARCH

